

Deel endogsaa denne Sum af 400,000 Rbd. er, vil den dog ikke være saa betydelig, at den jo dog vil kunne dækkes, saameget mere, som det ikke er nu øjeblikkeligt, at man skal tage Bestemmelse i saa Henseende, da der er foreslaaet et Aar, saa at Finantsbestyrelsen, saavel som Rigsdagens Medlemmer, kunne være forberedte paa at tilveiebringe den Sum ved andre Skattepaalæg, som gjøres fornøden, for at vederlægge Statskassen for det opstaaende Tab. Jeg skal derfor, for ikke at gjentage idag hvad der forrige Gang blev fremsat, overlade til de Herrer, som have stillet Vædringsforslagene, yderligere at begrunde disse, og jeg skal afvente, hvad der i denne Henseende kan fremkomme, før jeg videre skal yttre mig derom.

Funder: Som det allerede er bemærket af den ærede Ordfører, har det Spørgsmaal, som de Vædringsforslag angaae, hvilke Udvalgets Majoritet har tilladt sig at stille til denne S, allerede været meget udførligt forhandlet under den første Behandling af denne Sag. Jeg skal derfor ogsaa tillade mig, blot ganske kort at komme tilbage til de Grunde, som have bestemt Udvalgets Fleertal til at modsætte sig den Afgjørelse med Hensyn til den kjøbenhavnske Consumtion, som har fundet Sted i det andet Thing. Vi ansee det for en overmaade mislig Sag for det ærede Thing at indlade sig paa at ophæve Afgifter, uden tillige at være betænkt paa, hvorledes det Afgiftstøl, som derved opstaaer, igjen kan blive dækket. Vi ansee det for misligt baade i Principet og i det enkelte Tilfælde, som her foreligger, og hvor der jo er Tale om meget betydelige Summer. Vi troe, at det ærede Thing, til hvis vigtigste Pligter det jo hører, at vaage over, at Orden vedligeholdes i Rigets Finantsvæsen, at det ærede Thing vel maa tage i Betragtning at modarbejde sig selv, og skabe sig selv Bænkseligheder i Særdeleshed under Landets nærværende Tilstand, og at det vel bør erindre, at der allerede ligger en Magt i Forholdene, en fjendtlig Magt, som lægger Forhindringer i veien, for at holde Finantsvæsenet i Orden, og at det derfor maa være det ærede Things Opgave, at sætte sig med Kraft og Besindighed imod denne Fjende, men ikke under Indflydelse af maaskee temmelig

sangvinnske Forhaabninger at træde i Forbund med den. Naar det ærede Thing maa erkende, at vore Finantsfer ledes af en sagkyndig og fremadskridende Bestyrelse, og dette maa vistnok erkendes, da troer jeg ogsaa, at det vel bør betænke sig paa at gaae videre end denne sagkyndige og fremadskridende Bestyrelse finder tilraadeligt, og at det vel bør betænke sig paa at skride ind paa en Vej, som Bestyrelsen med Alvor advarer imod at komme ind paa. Men naar nu det ærede Thing desuagtet staaer i Begreb med at gjøre det første Skridt paa denne Vej, hvad jo vil ssee, idet der ikke er optaget noget Forslag om Consumtionens Forhøielse, saaledes som det af Regjeringen var foreslaaet, saa troer jeg, at det saameget mere bør standse og see sig vel om, forinden det gjør endnu et andet og større Skridt paa den samme Vej. Naar vi see bort fra Sagens finantsielle Side, og betragte den fra den anden Side, da forekommer det, os ogsaa, at der vil blive tilveiebragt en saa betydelig Lettelse for Hovedstaden, at man med fuld Bilsighed kan forlange, at den maa finde sig i at dens Omster ikke øjeblikkelig kunne blive opfyldte i deres fulde Omfang. Betragte vi dernæst Sagen med Hensyn til Forholdet til den næste Rigsdag, da mene vi, at det er et meget misligt Princip, at den ene Rigsdag foregriber den anden paa en saadan Maade, at den tager Beslutninger, som lede til en Forstyrrelse af Rigevagten i Finantsferne, og overlader det til den næste Rigsdag, hvorledes den igjen kan see denne Rigevagt tilveiebragt. Vi indsee heller ikke, at der er mindste Grund til at den nærværende Rigsdag paa en Maade skulde opkaste sig til Formynder for den kommende Rigsdag, som om den fortrinnsvis skulde være istand til at vide, hvad der kan tjene til det Heles Vel. Enhver Rigsdags Stilling og Virksomhed er betinget af de Forhold, hvorunder den virker. Vi indsee ikke, hvad der kan berettigge den nærværende Rigsdag til at gjøre sig til Herre over Forhold, som den ikke kender, og ikke kan kende, og som det synes os, det maa alene tilkomme den næste Rigsdag at raade over. Forsaavidt man har lagt megen Vægt paa den herskende Opinion, da trøer jeg heller ikke, at, hvis denne Opinion